

Jan Godłowski

PROGRAM DZIAŁANIA

(do publikacji na stronie podmiotowej w BIP MKiDN oraz na stronie internetowej współzałożyciela/współorganizatora instytucji kultury lub na jej stronie internetowej)

Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka w Wieliczce

NA LATA 2026-2031
(1.02.2026 – 31.01.2031)

Akceptacja Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego*

.....
15 stycznia 2026 r. Warszawa
(data i miejsce)

*/ ewentualne dodatkowe pola do akceptacji przez pozostałych założycieli i/lub organizatorów w przypadku instytucji współprowadzonych, jeśli akceptacji wymaga umowa.

Program działania przedstawiony przez kandydata na dyrektora instytucji kultury stanowi autorską koncepcję zarządzania nią w okresie kadencji. W związku z tym program nie obejmuje wszystkich aspektów działania instytucji, ale wskazuje na takie cele, które w ciągu kadencji chce zrealizować dyrektor. Mogą mieć one różny charakter, tak jak różne są autorskie wizje kandydatów: od kandydata zależy, czy w okresie kadencji powinien skupić się na rozbudowie obiektu, realizacji wystaw, czy może na tworzeniu wokół instytucji społeczności.

CZĘŚĆ OGÓLNA

1. Analiza SWOT (nieobowiązkowa)

Kandydat na dyrektora przedstawia w tym miejscu czynniki wewnętrzne: mocne (S) i słabe (W) strony działania instytucji oraz czynniki zewnętrzne: identyfikowane szanse (O) i zagrożenia (T).

Celem analizy jest przedstawienie przez kandydata własnej diagnozy stanu, w którym znajduje się instytucja.

Analiza SWOT powinna zostać przeprowadzona w sposób zwięzły i pozwalający na jej powiązanie z wizją i celami przedstawionymi w programie.

2. Tytuł (nieobowiązkowy)

Światowy lider muzeów górniczych – kontynuacja.

3. Wizja

Kandydat na dyrektora w kilkuzdaniowym komunikacie przedstawia najważniejsze kwestie dla swojego programu. Jeśli program zawiera pkt. 1 i 2: wizja powinna stanowić podsumowanie analizy SWOT i rozwinięcie tytułu.

Prezentowany program działania na lata 2026-2031 to konsekwentna kontynuacja realizacji Programów działania Muzeum, proponowanych przeze mnie i wdrażanych w latach 2016 – 2020 i 2021-2026.

Genezą powstania Muzeum była chęć i konieczność ochrony unikatowego dziedzictwa górniczego dawnych Żup Krakowskich. W zakresie jego statutowej działalności znalazły się badania nad górnictwem solnym, gromadzenie, konserwacja oraz udostępnianiem zbiorów, a także udostępnianie i popularyzowanie wiedzy o wszelkich aspektach produkcji soli w przeszłości. Kluczową wartością dodaną podczas moich kadencji dyrektora Muzeum, było objęcie przeze mnie funkcji Konserwatora Zabytków Krakowskich Żup Solnych, na mocy podpisanego w 2017 roku Porozumienia z Wojewodą Małopolskim. Od tej pory, Dyrektor Muzeum Żup Krakowskich, wspierany przez sztab specjalistów – pracowników muzeum, bezpośrednio opiniuje i nadzoruje wszystkie prace konserwatorskie, prowadzone w zabytkowych kopalniach w Wieliczce i Bochni. Ma to fundamentalne znaczenie dla ochrony tych obiektów, wpisanych na Światową Listę Dziedzictwa UNESCO i będących wizytówką Polski. Poza stałym monitoringiem dawnych wyrobisk i ich inwentaryzacją, działalność ta prowadzona jest w zależności od bieżących potrzeb przeprowadzenia przez obie kopalnie koniecznych górniczych robót zabezpieczających. Ta działalność Muzeum powinna być bezwzględnie kontynuowana w następnych latach.

By w sposób uporządkowany, kompleksowy, a zarazem nowoczesny przedstawić historię funkcjonującego nieprzerwanie przez ponad 700 lat przedsiębiorstwa Żupy Krakowskie,

konieczna jest nowa wystawa stała. Zostanie ona zrealizowana w Zamku Żupnym w Wieliczce. Dokończenie rozpoczętych w 2017 r. inwestycji stworzy duży potencjał ekspozycyjny, również dla organizacji nowych, dużych wystaw czasowych oraz zapewni solidne zaplecze do ochrony zbiorów oraz prowadzenia działalności naukowo - badawczej i edukacyjnej zespołu ponad 100 pracowników Muzeum na miarę XXI wieku.

Kolejnym elementem wizji przyszłości Muzeum w najbliższych latach będzie kontynuacja prowadzonej z sukcesem współpracy zagranicznej, budującej już nie tylko rozpoznawalność, ale ugruntowującej pozycję Muzeum, jako wiodącego muzeum górniczego na świecie.

4. Cele ogólne

Cel ogólny 1:

Opowieść o historii przedsiębiorstwa – nowa wystawa stała w Zamku Żupnym pt. „Solny klejnot w koronie”

Muzeum posiada dwie przestrzenie ekspozycyjne: podziemną w kopalni i na powierzchni w Zamku Żupnym.

Podziemna ekspozycja, zlokalizowana jest w kompleksie wyrobisk Kopalni Soli Wieliczka, przekazanym w przeszłości na rzecz Muzeum przez to przedsiębiorstwo państwowe. Wyrobiska te znajdują się na trzecim poziomie kopalni, na głębokości 135 m. Jest to jedno z największych w Europie podziemnych muzeów górniczych pod względem zarówno powierzchni (7481 m²), jak i ilości eksponatów. Oryginalne, pochodzące tylko i wyłącznie z tej kopalni maszyny i urządzenia, tworzą unikatowy na skalę światową górniczy skansen. Jednakże skoncentrowanie ekspozycji, w dużej mierze, na prezentacji maszyn i urządzeń, procesów technologicznych, oraz pięknych drewnianych obudów wyrobisk, czy też wyrobisk samych w sobie, spowodowało, że nie wszystkie aspekty działalności przedsiębiorstwa Żupy Krakowskie, nie całe zbiory Muzeum i nie w pełni historia Wieliczki, związana z Żupami, są na tej ekspozycji prezentowane. Ponadto, podziemna ekspozycja muzealna jest zwiedzana w ramach wspólnego biletu na „Trasę turystyczną”, prowadzoną przez Kopalnię Soli Wieliczka. Nie ma możliwości zwiedzania podziemnego Muzeum bez wcześniejszego przejścia „Trasy turystycznej” (ok. 2,5 km spacer trwający 1,5-2 godzin), a dodatkowo usytuowanie jej w kopalni wymusza zwiedzanie wyłącznie z przewodnikiem. Z różnych przyczyn tylko część zwiedzających Trasę Turystyczną dociera do części muzealnej (ograniczenia czasowe, zmęczenie, niedostateczna wiedza). Te wszystkie aspekty powodują konieczność stworzenia nowej, uzupełniającej i niezależnej od pobytu w kopalni ekspozycji stałej. Obiektem wybitnie pasującym do tego celu jest Zamek Żupny.

Dotychczasowa ekspozycja Muzeum na powierzchni, zlokalizowana jest w wyżej wspomnianym średniowiecznym Zamku Żupnym, stanowiącym siedzibę zarządu żupy nieprzerwanie od końca XIII wieku do 1945 roku. W 2013 roku Zamek Żupny – siedziba Muzeum, został wpisany na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO, jako rozszerzenie wpisu z 1978 r., dotyczącego wielickiej kopalni soli. W budynku Zamku Środkowego tzw. „Domu pośród Żupy” udostępniane były wystawy stałe i czasowe oraz realizowane były programy edukacyjne. Ekspozycje te musiały się zmieścić na zaledwie 470 m² powierzchni. Ten stan rzeczy utrudniał, a w zasadzie uniemożliwiał dalszy rozwój wystawiennictwa w Muzeum i wykorzystanie potencjału olbrzymiej liczby turystów, odwiedzających znajdującą się tuż obok

zabytkową kopalnię soli. Będąc obiektem UNESCO, Zamek był tylko w nieznacznym stopniu udostępniony turystom, również z powodu ulokowania biur i pracowni dla kilkudziesięciu pracowników Muzeum w tym obiekcie. Problem ten został już wyeliminowany dzięki przeniesieniu ich do zakupionego w 2017 roku, gruntownie wyremontowanego i rozbudowanego w ostatnich latach obiektu przy ul. Daniłowicza 12 w Wieliczce. W ten sposób uwolniona została przestrzeń na Zamku, która musiała następnie zostać gruntownie wyremontowana i dostosowana do wymogów wystawienniczych. Temu właśnie służy rozpoczęta w 2019 roku inwestycja – „Modernizacja kompleksu zamkowego Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka”. Częściowo została ona zrealizowana poprzez remont generalny tzw. „Zamku Północnego”. W radykalny sposób zmienia ona możliwości ekspozycyjne muzeum. Głównym celem dalszego etapu ww. projektu jest zrealizowanie całkowicie nowej, całościowej i spójnej wystawy stałej pt. „Solny klejnot w koronie”, prezentującej historię Żup Krakowskich, komplementarnej do oferty Trasy Turystycznej i do ekspozycji Muzeum w kopalni oraz, co warto podkreślić, dostępnej z powierzchni łatwo i szybko dla wszystkich. Wystawa ta zostanie przygotowana i udostępniona publiczności na terenie Zamku Północnego i Zamku Środkowego. Przy zachowaniu historycznego charakteru kompleksu zamkowego, wprowadzone zostaną nowoczesne udogodnienia i rozwiązania, pozwalające na skorzystanie z oferty Muzeum przez różnych odbiorców, z różnorodnymi potrzebami i ograniczeniami. Realizacja wystawy jest częścią szerszego projektu inwestycyjnego opisanego poniżej w **Cel ogólny 2**, a szczegóły dotyczące koncepcji wystawy opisane są w p. **4) Wystawy**. Cel powinien zostać osiągnięty do 2029 r.

Cel ogólny 2:

Stabilna i wszechstronna baza dla dalszej działalności Muzeum - dokończenie projektów inwestycyjnych.

Formalnie siedziba Muzeum znajduje się w kompleksie Zamku Żupnego przy ul. Zamkowej 8 w Wieliczce, jednakże w końcu 2019 r. większość biur i pracowni Muzeum przeniesiona została do zakupionego w 2017 r. zabytkowego budynku dawnego Sądu Grodzkiego przy ul. Daniłowicza 12. Zespół budynków Zamku Żupnego przygotowany został do realizacji przedsięwzięcia „Modernizacja kompleksu zamkowego Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka”, mającego na celu podniesienie atrakcyjności oferty muzealnej na zamku, która była dotychczas bardzo ograniczona w swoich możliwościach ze względu na szczupłość powierzchni ekspozycyjnej.

Kluczowe dla stworzenia stabilnej bazy dla dalszego rozwoju instytucji jest dokończenie rozpoczętych, a powiązanych ściśle ze sobą dwóch inwestycji: wspomnianej powyżej „Modernizacji kompleksu zamkowego...” i „Modernizacji zabytkowego budynku (dawnego Sądu Grodzkiego) dla potrzeb Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka”. Domknięcie tego wieloletniego projektu, na który przeznaczono już w sumie 90 mln zł, pochodzących głównie uzyskanych dotacji z MKiDN oraz środków własnych, postawi nasze Muzeum w diametralnie lepszej sytuacji co do rozwoju działalności. Dawny Sąd Grodzki został przystosowany na potrzeby administracyjno-biurowe oraz na potrzeby nowoczesnych pracowni muzealnych i pomieszczeń magazynowych. W wyniku przeprowadzonych inwestycji w dawnym budynku Sądu Grodzkiego, Muzeum uzyskało już, a po skończeniu remontu Zamku Żupnego uzyska, nowe bardziej nowoczesne powierzchnie do przechowywania zbiorów. Przeprowadzone do

tej pory i w najbliższej przyszłości projekty inwestycyjne mają również na celu znaczne, wręcz skokowe polepszenie warunków pracy dla zespołu ponad 100 pracowników Muzeum. Mają one stworzyć możliwość rozbudowy działów według bieżących potrzeb, pracy zespołowej, organizacji narad i prowadzenia w optymalnych warunkach pracy badawczej, koncepcyjnej oraz edukacyjnej. Celem ale też i dodatkowym efektem przeprowadzonych inwestycji jest również wzbogacenie panoramy Wieliczki w obiekty zadbane, reprezentacyjne, podziwiane i chęcią odwiedzane zarówno przez mieszkańców Wieliczki i okolic, jak i licznych turystów z całego kraju i zagranicy. Przeprowadzenie remontu Zamku Środkowego umożliwi zrealizowanie części planowanej nowej wystawy stałej (1-sza jej część będzie się znajdować w Zamku Północnym), a także zostaną przygotowane pomieszczenia na magazyn dla potrzeb Działu sztuki i etnografii. Z kolei w Zamku Południowym powstanie kompleks przeznaczony na działalność edukacyjną oraz lokal przeznaczony na restaurację, z której wpływy z czynszu zdyspensują przychody Muzeum. W lipcu bieżącego roku Muzeum podpisało umowę w ramach programu FEnKS na uzyskanie dotacji na realizację działań na Zamku Żupnym (więcej szczegółów podaję poniżej w p. 6) **Inwestycje**. Cel powinien zostać osiągnięty do 2029 r.

Cel ogólny 3:

MŻKW światowym liderem muzeów górniczych.

Muzeum Żup Krakowskich, założone w 1951 roku przez Alfonsa Długosza, jest jednym z najstarszych i największych na świecie muzeów górniczych.

Dzięki działalności Muzeum, historyczne, unikatowe wyrobiska oraz oryginalne wyposażenie wielickiej kopalni zostały zachowane dla potomnych. Również, w dużej mierze dzięki staraniom dyirekcji i pracowników Muzeum, Kopalnia, jeszcze jako funkcjonujący zakład produkcyjny, została objęta ochroną konserwatorską w 1976 roku, a 2 lata później wpisana na dopiero co utworzoną Światową Listę Dziedzictwa UNESCO. Jest pierwszym industrialnym obiektem na tej liście. Już same te okoliczności predestynują nasze Muzeum do odgrywania znaczącej roli w ochronie zabytków przemysłowych i do bycia punktem odniesienia dla innych obiektów dziedzictwa przemysłowego. Muzeum powinno być kluczowym miejscem wymiany doświadczeń z innymi ośrodkami górniczymi, naukowcami i renomowanymi specjalistami z całego świata w celu wypracowania najlepszych metod ochrony i udostępniania tego typu obiektów.

Na przestrzeni ostatnich lat, Muzeum rozpoczęło i z sukcesem prowadzi aktywną działalność międzynarodową. Dotychczasowe poczynania miały na celu wzmocnienie rozpoznawalności Muzeum i ugruntowanie jego pozycji, jako jednego z wiodących historycznych ośrodków górniczych na świecie. Celem działań podjętych w tym zakresie było upowszechnianie za granicą wiedzy o Muzeum, jego historii, zasobach, działalności naukowej i wystawienniczej. Cele te osiągnęto poprzez organizację międzynarodowych wydarzeń oraz inicjowanie projektów konsolidujących środowisko muzeów górniczych. Najważniejszą inicjatywą w tym zakresie jest **Międzynarodowa Konferencja Muzeów Górniczych i Skansenów Podziemnych ICMUM**, a najnowszym ważnym projektem jest idea utworzenia nowego Szlaku Kulturowego Rady Europy pt. „Europejski Szlak Dziedzictwa Solnego” („**European Salt Heritage Route**” of the Council of Europe). Kontynuacja oraz rozwój tych projektów jest przewidziana w nadchodzących latach. Wykorzystując w pełni swój potencjał (m.in. rozpoznawalność miejsca, możliwości finansowe), kontynuując konsekwentnie dotychczasową działalność, Muzeum ma wszelkie podstawy by umocnić swoją pozycję na arenie międzynarodowej. (Więcej szczegółów podaję

poniżej w p. **4) Wystawy** oraz **16) Współpraca międzynarodowa**). Budowa pozycji i jej utrzymanie jest celem długofalowym i wymagającym ciągłego działania. Międzynarodowa działalność Muzeum jest promocją polskiej kultury i historii, nauki i techniki, oraz polskiego doświadczenia w ochronie zabytków.

Na podstawie założeń przedstawionych w pkt. 3 kandydat na dyrektora formułuje maksymalnie 3 cele ogólne.

Cele ogólne powinny zostać sformułowane jako konkretne, mierzalne oraz osiągalne w czasie kadencji.

Każdy cel szczegółowy (poniżej) powinien wpisywać się w jeden z celów ogólnych.

Cele ogólne powinny zostać sformułowane w taki sposób, aby były spójne z celami statutowymi instytucji.

5. Obszary wyzwań

Realizacja programu działania odbywa się w sześciu do ośmiu wybranych przez kandydata na dyrektora obszarach. Spośród wskazanych poniżej obszarów trzy są obowiązkowe we wszystkich typach instytucji; dwa są obowiązkowe w muzeach; pozostałe (od 1 do 3 w muzeach; od 3 do 5 w innych typach instytucji) wybierane przez kandydata na dyrektora.

Przy obszarach wybieranych przez kandydata na dyrektora powinno znaleźć się uzasadnienie wyboru.

Część szczegółowa programu będzie odnosiła się do obowiązkowych i wybranych obszarów. Dokonanie wyboru oznacza, że kandydat na dyrektora nie powinien formułować celów wykraczających poza wybrane obszary.

Obszary obowiązkowe dla wszystkich typów instytucji:

1) Społeczeństwo – *program angażowania i relacji ze społecznością lokalną, w której działa instytucja; współpraca z organizacjami pozarządowymi; projekty dla konkretnych grup, w tym grup defaworyzowanych.*

Muzeum zamierza kontynuować współpracę z organizacjami pozarządowymi zarówno ogólnopolskimi - branżowymi jak i lokalnymi, oraz prowadzić dalej działania na rzecz osób niepełnosprawnych. Poniżej podaję przykłady dotychczasowej działalności, która jako sprawdzona, będzie kontynuowana, więc jest równocześnie programem na kolejne lata.

Przy Muzeum od lat działa Towarzystwo Przyjaciół Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka, skupiające byłych, emerytowanych pracowników Muzeum, mieszkańców Wieliczki i okolic. Organizowanym na terenie Zamku Żupnego cyklicznym spotkaniom tego grona towarzyszy każdorazowo prelekcja tematyczna, przygotowana i wygłoszona przez pracowników Muzeum. W ten sposób dochodzi do wymiany wiedzy i doświadczeń starszych pokoleń z obecnymi, często młodymi pracownikami. Spotkania te będą kontynuowane w następnych latach. Muzeum jest również członkiem założycielem Wielickiej Organizacji Turystycznej, a w ostatnim czasie nawiązało współpracę również z Polskim Stowarzyszeniem Górnictwa Solnego. Wszystkie te wspomniane gremia, pod przewodnictwem Muzeum staną się w nadchodzącym roku członkami - założycielami Związku Stowarzyszeń (zgodnie z polską Ustawą o Stowarzyszeniach) „Europejskiego Szlaku Dziedzictwa Solnego” z siedzibą w Wieliczce. Zaplanowane na wiele lat działania w ramach tego szlaku kulturowego, umożliwią tym stowarzyszeniom podjęcie współpracy międzynarodowej i z pewnością przyczynią się do poszerzenia wiedzy i horyzontów jego członków.

Nadal podtrzymywany jest pomysł by, po zakończeniu prac remontowo-inwestycyjnych w Zamku i otwarciu w nim nowych ekspozycji, uruchomić programu wolontariatu, który

wspomoże opiekunów wystaw. Naturalnym zapleczem dla tego projektu będzie właśnie działające przy naszym Muzeum „Towarzystwo Przyjaciół Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka”.

Współpracujemy ponadto ze Stowarzyszeniem Klub Przyjaciół Wieliczki, uczestnicząc w organizowanych przez nie spotkaniach, prowadząc prelekcje, zapraszając jego członków na oprowadzania kuratorskie po wystawach oraz na wernisaże wystaw.

Na polu lokalnym Muzeum współpracuje również z artystami, skupionymi w wielickiej Grupie Twórców Art.-Klub oraz w Grupie POLART. W przestrzeniach ekspozycyjnych Muzeum pod ziemią i na Zamku cyklicznie organizowane były wystawy prac członków tych gremiów, a współpraca ta będzie z pewnością kontynuowana w nadchodzących latach.

Muzeum aktywnie uczestniczy w lokalnych uroczystościach patriotycznych, takich jak pochody i składanie kwiatów z okazji świąt państwowych 3 maja i 11 listopada, oraz w innych uroczystościach jak. np. *Dni św. Kingi*. Dziedzińce Zamku Żupnego wielokrotnie udostępniane były lokalnym organizacjom i służbom na wydarzenia takie jak „Święto Policji”, „Wielicki Bieg Żupny”, czy koncerty z cyklu „*Popołudnie ze Straussem*”. To owocne współdziałanie będzie kontynuowane.

Organizowana przez Muzeum od wielu lat autorska impreza plenerowa „Święto Soli”, odbywająca się cyklicznie na Zamku Żupnym jest jedną z najliczniej odwiedzanych imprez mających miejsce na terenie wielickiej gminy. Co roku w pierwszą niedzielę czerwca przyciąga ona tysiące mieszkańców Wieliczki i okolic, którzy przybywają całymi rodzinami.

Ponadto systematycznie organizujemy wystawy o lokalnym charakterze, związane z jubileuszami czy lokalną tematyką, takie jak choćby ostatnio „400 lat klasztoru Franciszkanów w Wieliczce”, „Cunctis patet ingressus. Zbiory Anny i Pawła Maciukiewiczów” – lokalnych kolekcjonerów, a wcześniej wystawy dawnych wielickich fotografii, którym towarzyszą publikacje, cieszące się dużą popularnością wśród Wieliczan.

Muzeum proponuje również specjalne, indywidualnie profilowane programy zwiedzania bądź zajęć dla rodzin z dziećmi, seniorów, osób niepełnosprawnych w różnych grupach wiekowych, a także prowadzi zajęcia dla dzieci i młodzieży przewlekłe chorych, przebywających w szpitalach. W ramach działań na rzecz osób niepełnosprawnych i grup wykluczonych w Muzeum od wielu lat prowadzony jest program „**Muzeoterapia**”. W jego ramach m.in. prowadzone są i będą:

„**Muzeum na zamówienie**” – Warsztaty oraz lekcje muzealne dla dzieci przebywających w szpitalach. Zajęcia realizowane są w sposób interaktywny, z wykorzystaniem strojów historycznych, eksponatów, rekwizytów i prezentacji multimedialnych.

„**W odwiedzinach do Muzeum**” – Zajęcia warsztatowe oraz interaktywne zwiedzanie Muzeum dla dzieci, młodzieży i osób dorosłych z grup wykluczonych społecznie.

„**Dotyk solnej historii**” – Propozycja zajęć edukacyjnych i zwiedzania Muzeum dla osób z dysfunkcją wzroku. W tym celu opracowana została interaktywna trasa zwiedzania ekspozycji podziemnej w oparciu o elementy dotykowe i dźwiękowe.

„**Krok w solną przygodę**” – Propozycja zajęć edukacyjnych i interaktywne zwiedzanie Muzeum przez osoby z niepełnosprawnością intelektualną.

„Migiem po kopalni” – Propozycja zajęć edukacyjnych i zwiedzania Muzeum dla osób z dysfunkcją słuchu. W tym celu opracowana została interaktywna trasa zwiedzania ekspozycji podziemnej w oparciu o elementy dotykowe i tłumaczenie na język migowy.

Kolejnym działaniem jest program „Oswoić Muzeum” – to interaktywne spotkania rodzinne, których realizację zaplanowano na wystawach stałych i czasowych. Wspólne, rodzinne zajęcia mają wpływ na integrowanie rodziny. Zajęcia są przeznaczone i dostosowane do potrzeb rodzin z dziećmi z niepełnosprawnościami.

Konsultacje społeczne wykazały, że istnieje oczekiwanie mieszkańców Wieliczki, by w wyremontowanym Zamku Południowym ponownie uruchomić gastronomię, otwartą z jednej strony na dziedziniec zamkowy a z drugiej na część parkową. Stworzona zostanie przestrzeń do spotkań i wypoczynku, zwłaszcza w planowanym ogródku na terenie zamku. Również taką przestrzenią będzie Skwer – namiastka dawnego ogrodu żupnego, dostępna dla wszystkich. (opis w p. 3) **Edukacja**)

2) **Edukacja** – projekty i programy edukacyjne; planowana współpraca z innymi podmiotami; programy dla poszczególnych wydarzeń w instytucji.

Muzeum przywiązuje dużą wagę do działalności edukacyjnej, proponując różnorodną ofertę: warsztatów, lekcji, pokazów, wykładów, konkursów, spacerów, questów czy imprez plenerowych. Wydarzenia te organizowane są w Zamku Żupnym, a także w ekspozycji podziemnej w kopalni soli. Oryginalne usytuowanie ekspozycji muzealnych stwarza możliwość przeprowadzenia ciekawych i na długo zapadających w pamięci spotkań, dostosowanych dla różnorodnych grup odbiorców: dzieci, młodzieży, rodzin, seniorów, osób z niepełnosprawnościami, co zostało opisane powyżej. Niektóre z działań edukacyjnych pokrywają się z działaniami opisanymi w punkcie 3) **Spółeczeństwo**, gdyż tak naprawdę trudno oddzielić działania dla grup defaworyzowanych czy współpracę z „NGO-sami” od programów tu przedstawianych, ponieważ cel edukacyjny jest tożsamy w jednym i drugim przypadku.

„Święto Soli” na Zamku Żupnym jest coroczną imprezą plenerową, łączącą formę festynu z prezentacją dawnych i obecnych ośrodków produkcji soli w Polsce, pokazami warzelniczymi, warsztatami i zabawami, skupionymi na temacie przewodnim imprezy oraz koncertami zespołów muzycznych. Ostatnio prezentowane zaczęły być również historyczne ośrodki solne z zagranicy.

Od kilku lat uczestniczymy też w podobnych wydarzeniach w innych ośrodkach solnych np. w imprezie „Den Soli” w Muzeum Techniki Solivar w Preszowie na Słowacji. W 2024 roku delegacja Muzeum prezentowała nasze solne dziedzictwo podczas dwudniowej imprezy „Fiesta de la sal” w mieście Cardona w Hiszpanii, organizowanej przez Muzeum Kopalni „Góra Solna Cardona”. Projekt uczestnictwa uzyskał dofinansowanie z programu wieloletniego MKiDN „Kultura Inspirująca”. Poza pokazami dawnych rzemiosł i zajęciami edukacyjnymi, program przygotowany przez pracowników Muzeum zawierał również sesję naukową o Muzeum i Żupach Solnych, przeznaczoną dla lokalnej społeczności Cardony i Katalonii oraz wystawy planszowe, prezentowane na miejscu przez dłuższy czas. W 2026 roku planujemy wziąć udział w „Fiesta de la sal” w innym historycznym mieście solnym tj. w L’Escali, również w Hiszpanii. Tam również reprezentacja Muzeum pokaże dawne rzemiosła, związane z solą, przygotowuje zajęcia i zabawy edukacyjne dla lokalnej społeczności oraz wystawy. Partnerem

projektu będzie miejscowe Muzeum Soli i Anchovis. W kolejnych latach planowane jest uczestnictwo Muzeum w podobnych imprezach plenerowych w innych ośrodkach solnych np. we Włoszech czy Niemczech w ramach współpracy w „Europejskim Szlaku Dziedzictwa Solnego”.

Z powodu planowanego remontu kompleksu zamkowego i realizacji wystawy stałej, w najbliższych trzech latach dostęp do sal edukacyjnych w Zamku Północnym będzie ograniczony. Dodatkowo nie będzie można organizować na Zamku spotkań i zajęć edukacyjnych, dedykowanych wystawom stałym i czasowym. W związku z tym zaplanowano na najbliższy okres mniejszą ilość warsztatów edukacyjnych w porównaniu z latami poprzednimi i będą one realizowane wyłącznie w podziemnej ekspozycji Muzeum. Po zakończeniu remontu zajęcia powrócą na Zamek i będą realizowane zgodnie z planem, przewidzianym w ramach programu FEnIKS. Tematyka zajęć obejmie głównie historię wielickiej kopalni soli, Zamku, miasta i zabytków z muzealnej kolekcji.

Wybrane cykliczne programy edukacyjne organizowane przez Muzeum:

„Muzeum przyjazne dzieciom” – Propozycja spędzenia czasu w Muzeum dla rodzin z dziećmi; Ferie oraz Lato w Muzeum. Animatorami spotkań będą muzealni edukatorzy oraz zaproszeni goście różnych profesji.

„Mama, Tata i Ja” – Program interaktywnych spotkań rodzinnych, którego realizację zaplanowano na wystawach stałych i czasowych. Wspólne, rodzinne zajęcia mają wpływ na integrowanie rodziny.

„Senior w Muzeum” – Spotkania dla osób w wieku 60+ w grupach indywidualnych i zorganizowanych.

„Wakacyjne warsztaty międzypokoleniowe” – Warsztaty łączące seniorów i dzieci. Celem spotkań są wspólne działania dziadków z wnukami.

„Zabawy ze sztuką” – Spotkania dla wszystkich – dzieci i dorosłych, mające na celu przybliżenie wybranych wystaw oraz pobudzenie kreatywności uczestników. Warsztaty angażują w różnorodne działania artystyczne.

„Z moich rodzinnych stron – zabytki zapomniane, warte ocalenia” – coroczny Ogólnopolski konkurs plastyczny skierowany do dzieci i młodzieży, mający na celu zainteresowanie zabytkami w najbliższym otoczeniu oraz zwrócenie uwagi na potrzebę ich ochrony.

W ramach projektu objętego programem FEnIKS planowane jest stworzenie na terenie pomiędzy zewnętrznym murem a Zamkiem Środkowym skweru – namiastki istniejącego kiedyś ogrodu żupnego, służącego wypoczynkowi dla wszystkich (dziejziniec i ogród będą ogólnodostępne), a ze względu na elementy sensoryczne będzie to przestrzeń szczególnie przyjazna dla osób z niepełnosprawnościami. Będą się tam odbywały działania edukacyjne, podnoszące świadomość ekologiczną społeczeństwa. Muzeum planuje organizację konkursu edukacyjnego dla dzieci i młodzieży pn. „Ogród Żupny dawnej i dziś”, którego założeniem jest zachęcenie do poznania funkcjonowania i roli dawnego ogrodu żupnego w Wieliczce oraz stworzenie własnego projektu współczesnego ogrodu marzeń. Celem konkursu jest zapoznanie uczestników z historią regionu oraz podniesienie świadomości ekologicznej poprzez uświadomienie korzyści dla środowiska, płynących z zakładania ogrodów.

- 3) **Zarządzanie instytucją** – szeroki obszar obejmujący strukturę instytucji, kwestie podziału zadań wewnątrz instytucji, spraw kadrowych, płacowych, wyzwań związanych z przygotowaniem, zmianą lub uporządkowaniem wewnętrznych procedur; szkolenia dla pracowników;

Aktualny stan zatrudnienia (na 1.10.2025) wynosi 116 osób na niespełna 115 etatach. Wydaje się on być obecnie optymalny, szczęśliwie udaje się zapewnić zastępowalność pokoleniową. Zaznaczyć należy, że osoby zatrudnione w naszym Muzeum, ze względu na to, że część ekspozycji i magazynów znajduje się w kopalni, muszą przechodzić dodatkowe szkolenia oraz badania lekarskie dopuszczające je do pracy pod ziemią. Po oddaniu do użytkowania nowych przestrzeni ekspozycyjnych konieczne będzie zwiększenie zatrudnienia o 4 etaty, 3 w *Dziale obsługi zwiedzających* i 1 w obsłudze technicznej.

Nie przewiduję zasadniczych zmian w strukturze/schemacie organizacyjnym instytucji. Wzrost aktywności międzynarodowej wymagać jednak będzie powołania *Działu Współpracy Zagranicznej* w miejsce dotychczasowego jednoosobowego stanowiska *Pełnomocnika ds. współpracy zewnętrznej – zagranicznej*.

Dyrekcja dokłada starań, by siatka wynagrodzeń uwzględniała zakresy odpowiedzialności i kwalifikacji, ale jest w swych działaniach ograniczona poziomem dotacji. Zasadniczy wzrost wynagrodzeń w ostatnich latach był możliwy głównie dzięki przychodom własnym Muzeum. W dużym stopniu na zwiększone wynagrodzenia składały się elementy „nierozszczeniowe”, takie jak premie i nagrody. W ten sposób średnie wynagrodzenie pracowników (bez dyrekcji), udało się podnieść z 2.802 zł (w 2015 r.) do przewidywanych 9.5 tys. w bieżącym roku. System taki hamuje tendencję kolejnego spłaszczania poziomu wynagrodzeń, będącego wynikiem podnoszenia najniższych wynagrodzeń, przy jednoczesnym braku środków zwiększających pulę wynagrodzeń, tak by można było faktyczne wynagrodzenia pracowników o wyższych kwalifikacjach adekwatnie podnosić.

W kolejnych latach Dyrekcja będzie starać się w dalszym ciągu motywować pracowników do osobistego rozwoju zawodowego i ułatwiać im podnoszenie poziomu wykształcenia, traktując to jako inwestycję w przyszłość instytucji. Działania te polegają na umożliwianiu i współfinansowaniu szkoleń i kursów, zarówno indywidualnych jak i zbiorowych, studiów podyplomowych oraz pokrywaniu całości kosztów udziału w konferencjach, seminariach i projektach badawczych. Aktualnie Muzeum dofinansowuje studia II stopnia 2 osobom.

Podtrzymać chcę program zorganizowanych corocznych zagranicznych wyjazdów szkoleniowych. Są to wyjazdy grupowe (20-30 osób) do europejskich ośrodków górniczych. W tym roku miał miejsce wyjazd do Saksonii i Turyngii w Niemczech a w 2026 r. planowany jest wyjazd do górniczych ośrodków alpejskich w Austrii i Włoszech (koresponduje to z działaniami opisanymi w p. 16 *Współpraca zagraniczna*).

Obszary obowiązkowe dla muzeów:

- 4) **Wystawy** – najważniejsze projekty wystaw stałych (jeśli kandydat na dyrektora przewiduje taką zmianę) i czasowych (zaplanowanych jako element koncepcji). Program nie musi obejmować wszystkich wystaw, natomiast powinien obejmować kluczowe wydarzenia.

Najważniejszym przedsięwzięciem wystawienniczym będzie realizacja w latach 2026-2028 całkowicie nowej wystawy stałej „**Solny klejnot w koronie**” w wyremontowanych przestrzeniach Zamku Żupnego. Wystawa prezentować będzie niemal 800-letnią historię Żup Krakowskich i miasta Wieliczka. Nowa wystawa pozwoli znacznie lepiej wyeksponować bogate zasoby Muzeum, przez wiele lat przechowywane w magazynach - często niezwykle

cenne, kompleksowo opracowane, mające dużą wartość artystyczną, historyczną oraz duży potencjał edukacyjny. Wystawa będzie miała charakter autonomiczny ale również dopełniający dla ekspozycji już istniejącej w kopalni soli.

W Zamku Północnym zaplanowano do wykonania ekspozycję prezentującą sól jako produkt, genezę złoża solnego, pradzieje osadnictwa i warzelnictwa na terenie Wieliczki, a następnie fazy rozwojowe i funkcje Zamku Żupnego, wybrane aspekty z dziejów Wieliczki i jej mieszkańców oraz ich związki z kopalnią. Zamek Środkowy w całości poświęcony będzie prezentacji dziejów przedsiębiorstwa Krakowskie Żupy Solne.

Na wystawie stałej sól zostanie przedstawiona jako produkt, a poprzez animację, ukazany zostanie najstarszy sposób jej produkcji w Wieliczce czyli warzenie. Podkreślone będzie handlowe znaczenie tego wyrobu. Nie zabraknie aspektu geologicznego w postaci prezentacji procesu tworzenia się złoża solnego. Przedstawiona zostanie historia, związana z archeologicznymi śladami produkcji soli. Istotnym elementem wystawy będzie pokazanie architektury kompleksu zamkowego (trzy fazy rozwojowe) i jego dziejów, jako centrum dziedzictwa związanego z wydobywaniem soli. Zaprezentowana zostanie też relacja między znajdującym się na powierzchni miastem, a podziemnymi wyrobiskami kopalni.

Podkreślona zostanie rola administratorów żupy, a także właścicieli – polskich królów i książąt, w szczególności Bolesława Wstydliwego i Kazimierza Wielkiego. Na bazie planu Marcina Germana z 1638 roku powstanie wirtualna rekonstrukcja miasta z możliwością powiększania fragmentów i odkrywania dodatkowych treści. Na przestrzeń opisującą wiek XX składać się będą obiekty prezentujące historię kopalni w II RP, w czasie II wojny światowej i PRL. Wystawa uzupełniona zostanie narzędziami górniczymi i innymi przedmiotami związanymi tematycznie z żupą. Elementem scalającym wszystkie pomieszczenia wystawy będzie postać Franciszka Saliny – przewodnika wystawy, który głosowo będzie przekazywał informacje dodatkowe oraz pokazywał kierunek zwiedzania. Nowa przestrzeń wystawiennicza zaaranżowana zostanie zgodnie z najnowszymi trendami w muzealnictwie, w zakresie prezentacji i upowszechniania zbiorów, a sam przekaz unowocześniony poprzez zastosowanie multimedialnych i nowoczesnych gablot ekspozycyjnych. Narracja wsparta będzie na nowo opracowanych i przygotowanych elementach edukacyjnych. Wprowadzony zostanie „edutainment”, czyli nauka przez zabawę (gry interaktywne, układanki, stanowiska edukacyjne) oraz aktywności „do it yourself” czyli zrób to sam. Wystawa sięgać będzie do różnorodnych środków formalnych (instalacji, rekonstrukcji, prezentacji), służących stworzeniu opowieści, która stanie się dla gości swoistą „grą w dziedzictwo”, opierającą się jednocześnie o najnowszy stan badań żup wielickich. Współczesny zwiedzający, zgodnie z najnowszymi trendami, będzie przeżywać zjawiska i brać w nich udział. Tłumaczenia ekspozycji na języki obce pozwoli dotrzeć z informacjami do szerokiego grona osób.

Kolejną wystawą stałą, która znajdzie swoje miejsce w 3 salach Zamku Północnego, będzie nowa odsłona wystawy „**Solniczki – małe arcydzieła sztuki**”, z liczącej około 1000 egzemplarzy naszej kolekcji solniczek. Kolekcja ta uznawana jest za jedną z najciekawszych i najcenniejszych kolekcji muzealnych tego typu na świecie. Obiekty, wchodzące w jej skład, są unikalne, nie tylko w skali zbiorów polskich, ale i wśród kolekcji posiadanych przez czołowe muzea światowe. Scenariusz i projekt wystawy są już gotowe, a jej realizacja w zależności od możliwości finansowych przewidziana jest na lata 2029-2030.

Równolegle planowane jest odtworzenie geologicznej wystawy stałej w nowo wyremontowanej i zabezpieczonej pod względem górniczym komorze Maria Teresa III. Otwarta w 1966 r. wystawa „**Geologia złóż soli kamiennej i siarki w Wieliczce i Bochni**”,

będąca elementem geologicznego stanowiska dokumentacyjnego, pomimo upływu lat, nic nie straciła na swoich naukowych walorach i atrakcyjności. W związku z tym zostanie ona odtworzona w zbliżonej formie do pierwotnej (kopie gablot z lat 60-tych będą prezentować też formę wystawienniczą z połowy XX w.). Uzyskana w wyniku remontu dodatkowa przestrzeń komory posłuży do współczesnej, w swej formie, prezentacji okazów soli na bazie międzynarodowej wystawy czasowej z bieżącego roku pt. „Piękno soli”. Realizacja tego projektu planowana jest do końca 2027 roku.

Z uwagi remont i związane z tym zamknięcie ekspozycji zamkowych, ilość wystaw czasowych, na przestrzeni najbliższych 3 lat, zostanie z konieczności ograniczona. Planowane jest jednak pokazanie części naszych zbiorów w instytucjach z nami współpracujących w postaci wystaw czasowych:

„Srebro i sól. Solniczek z Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka” w Muzeum Zamkowym w Sandomierzu. Naczynia na sól, powstałe w okresie od ok. 1500 roku do początku XX wieku zostaną zestawione z przykładami innej, kosztownej zastawy dla przedstawienia kultury stołu w Europie. W uzupełnieniu znajdują się obrazy, a dla przybliżenia kopalni w Wieliczce –okazy soli kryształowej. (26.01.2026-31.01.2027),

Zmodyfikowana wersja wystawy **„Piękno soli”** prezentowana w tym roku, a przygotowana we współpracy z partnerami ze „Szlaku solnego” (prezentacja soli kamiennych i soli warzonej z 16 ośrodków z 7 krajów), eksponowana będzie w 2026 roku w Kopalni Soli Bochnia.

Planowana jest również czasowa prezentacja części naszych zbiorów w ramach wystawy **„Stodko-słono. Smakowanie sztuki”**, realizowanej wspólnie z Muzeum Srebra w Schwäbisch Gmünd. Planowana jest edycja w Niemczech w 2028 roku, a następnie w 2029 roku ekspozycja na Zamku Żupnym po zakończeniu jego remontu.

Organizacja wystaw czasowych w podziemnej ekspozycji muzealnej w kopalni musi się liczyć z różnymi ograniczeniami. Do podstawowych należą warunki klimatyczne oraz ograniczona dostępność dla zwiedzających (połączenie ze zwiedzaniem „całości” kopalni).

W maju 2026 w komorze Maria Teresa II planujemy otworzyć wystawę czasową **„Św. Barbaro, módl się za nami. Wizerunki świętej z kolekcji zapoczątkowanej przez Fernando de Mello Mendesa”**. Będzie to wystawa poświęcona wizerunkom św. Barbary, pochodzącym z różnych stron świata. Kolekcja, zapoczątkowana przez portugalskiego kolekcjonera i kontynuowana przez jego spadkobierców, na co dzień prezentowana jest w kopalni Loulé w Portugalii. Ekspozycja ukazuje zarówno artystyczne, jak i kulturowe znaczenie św. Barbary w różnych tradycjach i regionach. Wernisaż wystawy będzie elementem pierwszego dnia organizowanej przez Muzeum „III Międzynarodowej Konferencji Muzeów Górniczych i Skansenów Podziemnych ICMUM 2026 Wieliczka-Tarnowskie Góry” (11.05.2026), a następnie będzie ona dostępna dla wszystkich zwiedzających kopalnię soli do początku 2027 roku.

Zamierzamy również kontynuować projekt „wędrownych” wystaw planszowych, łączących elementy edukacyjne z marketingiem, promującym Żupy Krakowskie jako destynację turystyczną. Obecnie Muzeum dysponuje dwoma takimi wystawami. Pierwsza z nich pt. „Żupa Wielicka w Polsce”, składająca się z 30 plansz opowiada historię kopalni wielickiej i Muzeum Żup Krakowskich, natomiast druga, pt. „Historyczne ośrodki produkcji soli w Europie” składająca się z 21 plansz, opowiada o ważności soli w rozwoju ludzkiej cywilizacji oraz prezentuje kilkanaście historycznych ośrodków produkcji soli w Europie. Wystawy te

prezentowane są na samodzielnych systemach wystawienniczych, należących do Muzeum. Zapewniamy również ich transport za granicę, montaż i demontaż. Dotychczas pierwsza z tych wystaw została zaprezentowana w kilku turystycznych kopalniach soli w Rumunii oraz w dwóch turystycznych ośrodkach solnych w Hiszpanii. Natomiast druga wystawa do tej pory została zaprezentowana w Polsce oraz w trzech ośrodkach solnych w Hiszpanii. Wystawy te są tłumaczone na j. angielski i dodatkowo język kraju, w którym są prezentowane. W 2026 roku kontynuowany będzie program prezentacji obydwu wystaw w Hiszpanii w nowych miejscach, w każdym przez kilka miesięcy – Salinie de Torrevieja koło Alicante, w Salinie Cabo de Gata w Andaluzji, a na koniec w mieście L'Escala w Katalonii, gdzie mieści się Muzeum Soli i Anchovis. W kolejnych latach angielsko-niemieckie edycje tych wystaw będą mogły być prezentowane w historycznych ośrodkach solnych w Niemczech, Austrii i Szwajcarii. Działania te również wpisują się w projekt „Europejskiego Szlaku Dziedzictwa Solnego”.

Z kolei wystawa fotograficzna pt. **„Świat górników. Praca górników na dawnych fotografiach”**, przygotowana we współpracy z 30 kopalniami z Europy, Ameryki Północnej i Australii, prezentowana w tym roku w Wieliczce i mieście Cardona w Hiszpanii (edycja hiszpańsko-angielska), w 2026 roku prezentowana będzie nadal w Hiszpanii, w Muzeum kopalni węgla kamiennego Mequinenza koło Saragossy w Aragonii. W drugiej połowie roku wystawa z duńsko-angielskimi napisami pojedzie do turystycznej kopalni wapienia Mønsted Kalkgruber w Sztokholm, a potem do Rebild Centre/Thingbaek Limestone Mines w Skørping. Końcówka wędrowki tej wystawy po Europie planowana jest w „Starej Kopalni Centrum Nauki i Sztuki w Wałbrzychu.

5) Zarządzanie zbiorami – polityka rozbudowy zbiorów; wyzwania związane z ewidencją zbiorów; badania proveniencyjne; utrzymanie magazynów muzealnych; konserwacja zbiorów;

Muzealia, w liczbie 28 tysięcy sztuk, zgromadzone są w następujących zbiorach: Geologicznym, Archeologicznym, Techniki Górniczej, Kartografii, Sztuki i Etnografii, Archiwum (dokumenty, rękopisy, akta salinarne) i w tzw. Zbiorze Specjalnym (dawne fotografie, widokówki, dyplomy, druki okolicznościowe). Wymienione kolekcje, wraz ze specjalistyczną biblioteką, szczegółową dokumentacją naukowo – techniczną wyrobisk kopalni w Wieliczce i Bochni i zbiorem mikrofilmów, tworzą kompletną bazę źródłową do prowadzonych badań i podejmowania decyzji, leżących w kompetencji Konserwatora Zabytków Krakowskich Żup Solnych.

Niewątpliwie najistotniejszą kolekcją w zbiorach Muzeum Żup Krakowskich jest unikalna, ze względu na swoją skalę, kolekcja oryginalnych drewnianych maszyn i urządzeń górniczych. Pojedyncze, podobne urządzenia można spotkać w dawnych kopalniach, jednakże takie ich nagromadzenie i różnorodność, obecne jest tylko w podziemiach wielickiej kopalni. Prezentowana w podziemnej ekspozycji muzealnej kolekcja pochodzących z XVII i XVIII wieku urządzeń, została zgromadzona w wyniku przeniesienia obiektów z pierwotnych ich miejsc pracy, w których zagrożone były zniszczeniem. To właśnie zachowanie tych oryginalnych urządzeń było jedną z istotnych przesłanek przy wpisie wielickiej kopalni na listę UNESCO w 1978 roku. Zadaniem Muzeum na najbliższe lata jest ich konserwacja oraz dbałość o warunki ekspozycji (temperatura, wilgotność powietrza, właściwe oświetlenie, tablice z opisami).

Konserwacja obiektów eksponowanych i przechowywanych w kopalni ze względów klimatycznych oraz gabarytowych dokonywana jest na miejscu.

Inny bardzo cenny zbiór przechowywany w Muzeum stanowią dawne akta salinarne. To archiwa sięgające końca XV wieku. Najstarszy dokument pochodzi z 1492 roku. Unikalny jest też, liczący blisko 4,5 tys. pozycji, zbiór starych map i planów, związanych przede wszystkim z kopalniami w Wieliczce i w Bochni. Najstarsze pochodzą z połowy XVII wieku. Niezwykle ciekawa jest również kolekcja fotografii z końca XIX i początków XX wieku.

Stale rozbudowywana, głównie w drodze zakupów ale i darowizn, jest kolekcja solniczek. Jest ona, o czym wspominałem powyżej w punkcie nr **4) Wystawy**, uznawana za jedną z najciekawszych i najcenniejszych kolekcji muzealnych tego typu na świecie.

Od lat priorytetami w gromadzeniu zbiorów są:

- zabytki archeologiczne, pochodzące z przede wszystkim z własnych badań, prowadzonych w rejonie wielicko-bocheńskim
- zabytki techniki górniczej
- artefakty geologiczne, głównie sole pochodzące z różnych miejsc z całego świata
- wielicjana (pamiątki rodzinne i artefakty związane z codziennym funkcjonowaniem kopalń i miast górniczych – Wieliczka i Bochni)
- kartografia i ikonografia związana z Wieliczką i Bochnią oraz ich kopalniami
- kolekcja solniczek, w tym także współczesnego design

Taka polityka gromadzenia zbiorów zostanie w kolejnych latach utrzymana, a nowe obiekty pozyskiwane będą, tak jak dotychczas, w drodze zakupów od antykwariuszy, udziału w aukcjach oraz w drodze darowizn.

Muzeum sukcesywnie digitalizuje zbiory, korzystając zarówno z własnej jak i zewnętrznych pracowni digitalizacji. Zbiory są i będą nadal systematycznie opracowywane i publikowane w formie katalogów.

Dzięki przeprowadzonej w ostatnich latach inwestycji pt. „Modernizacja zabytkowego budynku (dawnego Sądu Grodzkiego) dla potrzeb Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka”, Muzeum wzbogaciło się o nowoczesne powierzchnie magazynowe (374 m²), spełniające współczesne wymogi. W nowo wybudowanym skrzydle „Sądu Grodzkiego” znalazły swoje miejsce również pracownie do konserwacji metali, papieru, klejenia ceramiki. Będą one w najbliższym okresie systematycznie wyposażane w nowe urządzenia.

W projekcie remontu Zamku Środkowego przewidziane jest jeszcze wykonanie magazynu na potrzeby Działu Sztuki i Zbiorów Specjalnych.

Natomiast Muzealia wytypowane do ekspozycji na nowej wystawie stałej „Solny klejnot w koronie” przejdą w najbliższych latach dodatkową konserwację. Już teraz oddane do konserwacji zostało 150 solniczek, przeznaczonych na czasową wystawę w Sandomierzu.

Obszary do wyboru:

- 6) **Inwestycje** – obszar dotyczący nowych lub trwających inwestycji podejmowanych przez instytucję (budowa lub remont obiektów, zakup nowych obiektów);

Jak wspomniano w punkcie **Cel ogólny 2**, Muzeum otrzymało właśnie dofinansowanie, w ramach programu FEnIKS, na dokończenie remontu i modernizację Zamku Żupnego oraz nową wystawę stałą pt. „Solny klejnot w koronie”. Program inwestycyjny przewiduje wykonanie w Zamku Środkowym robót rozbiórkowych i budowlanych, mających na celu adaptację i modernizację tego obiektu, zgodnie z Projektem Budowlanym – Remont, przebudowa i rozbudowa kompleksu zamkowego Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka – etap III (Zamek Środkowy), oraz dokumentacją wykonawczą, w tym:

- likwidację istniejącej klatki schodowej i budowę w jej miejscu nowej klatki z dźwigiem osobowym w duszy schodów
- budowę instalacji wentylacji mechanicznej i klimatyzacji
- dostosowanie budynku do aktualnych przepisów p.poż.
- przebudowę systemów p.poż.
- przebudowę instalacji c.o.
- przebudowę instalacji wod.-kan.
- przebudowę instalacji elektrycznych i słaboprądowych
- dostosowanie obiektu dla użytkowania przez osoby niepełnosprawne

Powierzchnia Zamku Środkowego to 1072,27 m². Obiekt ten prawie w całości ma być przeznaczony na cele ekspozycyjne, więc na trzech kondygnacjach zrealizowany zostanie przede wszystkim cały zestaw prac budowlanych, pozwalających zniwelować istniejące bariery architektoniczne, dotychczas uniemożliwiające lub utrudniające zwiedzanie zamku przez osoby niepełnosprawne, w podeszłym wieku lub małe dzieci. Wszędzie tam, gdzie to możliwe, wprowadzona zostanie odpowiednia szerokość ciągów komunikacyjnych oraz przestrzeni manewrowej. Obiekt ten został zbombardowany w 1945 roku, a następnie odbudowany w latach 80-tych, w związku z czym możliwe są daleko idące adaptacje wewnątrz.

W celu udostępnienia dwóch wyższych pięter Zamku Środkowego osobom niepełnosprawnym, przebudowana zostanie klatka schodowa i wprowadzony szyb windy z dźwigiem osobowym, dostosowanym do wózków inwalidzkich. Na najwyższym piętrze Zamku Środkowego planowane są przestrzenie magazynowe na muzealia, nie przeznaczone w danym czasie do ekspozycji. Przestrzeń ta będzie powiększona i przeorganizowana, by zagwarantować komfort i bezpieczeństwo przechowywania, a standardy dodatkowo podniesione, poprzez zakup specjalistycznych mebli do magazynów zbiorów specjalnych i sztuki.

Projekt inwestycyjny, dotyczący Zamku Południowego, przewiduje wykonanie robót rozbiórkowych i budowlanych, mających na celu adaptację i modernizację tego obiektu, zgodnie z Projektem Budowlanym – Remont, przebudowa i rozbudowa kompleksu zamkowego Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka – etap IV (Zamek Południowy), oraz dokumentacją wykonawczą, w tym:

- likwidację istniejącej klatki schodowej w skrzydle wschodnim i budowa w jej miejscu dźwigu osobowego
- budowę instalacji wentylacji mechanicznej i klimatyzacji
- dostosowanie budynku do aktualnych przepisów p.poż.
- przebudowę systemów p.poż.
- przebudowę instalacji c.o.
- przebudowę instalacji wod.-kan.
- przebudowę instalacji elektrycznych i słaboprądowych
- dostosowanie obiektu dla użytkowania przez osoby niepełnosprawne.

Powierzchnia Zamku Południowego to 501,98 m². Na część kulturalną i edukacyjną przeznaczone zostanie 324,76 m² (tj. 64,7% powierzchni Zamku Południowego). Z kolei pozostała część (177,22 m² – 35,3% powierzchni) zagospodarowana zostanie jako restauracja. Zamek Południowy zostanie dostosowany do celów edukacyjnych z uwzględnieniem wymogów osób ze specjalnymi potrzebami. W Zamku Południowym przewidziana jest organizacja trzech pomieszczeń w celu stworzenia szerokiego zaplecza socjalnego o różnym przeznaczeniu: dla pracowników Muzeum, czy podczas wydarzeń plenerowych na dziedzińcu zamkowym jako niezbędne zaplecze dla uczestników. Będzie to także przestrzeń dla rodziców z małymi dziećmi, która będzie wykorzystywana także podczas zajęć edukacyjnych na dziedzińcu i na skwerze żupnym. Wyposażenie tej części będzie łączyło funkcjonalność z estetyką i bezpieczeństwem.

Powyższe prace inwestycyjne powinny się zakończyć do 2029 r.

Wybór tego obszaru uzasadniam tym, iż wyżej opisany program inwestycyjny jest moim autorskim pomysłem, który konsekwentnie realizuję od 2017 roku, a w trakcie kolejnych jego etapów osobiście nadzoruję. Dotychczasowy poziom nakładów wyniósł ok. 90 mln zł, obecna część prac objęta programem FEnIKS to poziom wydatków ok 50,5 mln zł. Do domknięcia projektu brakować już tylko będzie nowego wyposażenia pracowni konserwatorskich oraz nowej stałej ekspozycji kolekcji solniczek. Środki na to (szacowane 4,5 mln zł) planujemy pozyskiwać z funduszy celowych, dotacji i przychodów własnych.

- 7) **Majątek i gospodarka finansami** – kwestie związane z zarządzaniem finansowym; posiadanymi nieruchomościami; zmianą struktury przychodów;
- 8) **Bezpieczeństwo** – kwestie związane zarówno z przygotowaniem do konfliktów zbrojnych i wojny, jak i do zagrożeń naturalnych czy kradzieży (m.in. systemy zabezpieczeń, polityki ochrony zbiorów).
- 9) **Zielone wyzwania** – przystosowanie muzeów do zmian klimatycznych, działania na rzecz energooszczędności i niskoemisyjności, a także bioróżnorodności.
- 10) **Budowanie publiczności** – działania na rzecz zwiększenia frekwencji; różnicowania oferty dla różnych grup społecznych i wiekowych; zmiany struktury publiczności; schematów lojalnościowych (bilety roczne; klub przyjaciół instytucji), promowanie działalności instytucji;
- 11) **Dostępność** – uwzględnienie dostępności fizycznej i on-line; działania na rzecz różnych potrzeb; działania skierowane wobec różnych grup wiekowych; osób neurorozbieżnych (tzn. ze zdiagnozowanym ADHD, spektrum autyzmu, itd.); osób z małymi dziećmi;
- 12) **Badania naukowe** – przewidywane projekty badawcze; udział w konsorcjach; tworzenie centrów kompetencji;
- 13) **Digitalizacja** – realizacja projektów digitalizacyjnych; wyzwania z tym związane; tworzenie repozytoriów;
- 14) **Programy dotacyjne** – realizacja i utrzymanie programów dotacyjnych; tworzenie ich założeń; zarządzanie programami;
- 15) **Wydawnictwa** – program wydawniczy instytucji; wydawanie czasopism; strategie dotarcia do czytelnika; współpraca z bibliotekami i środowiskiem naukowym.

- 16) **Współpraca międzynarodowa** – udział w projektach międzynarodowych; planowanie wystaw z partnerami zagranicznymi; udział w konsorcjach badawczych.

Moją ambicją jest, by Muzeum kontynuowało opisane poniżej aktywności w obszarze współpracy międzynarodowej.

W 2016 roku Muzeum wstąpiło do Międzynarodowej Rady Muzeów ICOM, w tym także do Międzynarodowego Komitetu Muzeów Nauki i Techniki ICOM - CIMUSET. Od 2018 roku Muzeum jest aktywnym członkiem Międzynarodowego Komitetu Ochrony Dziedzictwa

Przemysłowego TICCIH, a także członkiem jego „fili” Polskiego Komitetu TICCIH. Kolejnym stowarzyszeniem, do którego Muzeum przystąpiło w 2019 roku, jest Europejski Szlak Dziedzictwa Przemysłowego ERIH, którego staliśmy się „Punktem kotwicznym”.

Muzeum systematycznie nawiązuje współpracę z szeregiem stowarzyszeń narodowych, nie mających odpowiednika w Polsce, zajmujących się stricte historią i rewitalizacją dziedzictwa górniczego. Takimi stowarzyszeniami są: Narodowe Zrzeszenie Organizacji Historii Górnictwa w Wielkiej Brytanii i Irlandii (NAMHO), Stowarzyszenie Historii Górnictwa w USA i Kanadzie (MHA), Australijsko – Azjatyckie Stowarzyszenie Historii Górnictwa (AMHA) oraz Hiszpańskie Stowarzyszenie Obrony Dziedzictwa Geologicznego i Górniczego (SEDPGYM).

Współpraca ta przejawia się w uczestnictwie przedstawicieli Muzeum w międzynarodowych kongresach, konferencjach, sympozjach i warsztatach, organizowanych przez te organizacje, w wygłaszanych na tych zjazdach referatach, w publikacjach artykułów i referatów w ich wydawnictwach pokonferencyjnych oraz innych periodykach, w zaproszeniach ich kierownictw do Komitetu Naukowego konferencji ICMUM itp.

Współpracujemy też bezpośrednio z muzeami i obiektami górniczymi, które są udostępniane turystycznie na całym świecie. Najskuteczniejszą formą nawiązywania współpracy są wyjazdy studyjne i grupowe szkolenia (p. **3) Zarządzanie instytucją** p. **4) Wystawy**). W sumie w latach 2016-2025 pracownicy naszego Muzeum odwiedzili ponad 120 kopalń i muzeów górniczych w 19 krajach na 4 kontynentach. Wizyty te owocują bezpośrednimi relacjami, rewizytami oraz uczestnictwem w naszych konferencjach, wspólnymi wystawami czy uczestnictwem w wydarzeniach plenerowych (p. **2 Edukacja**), a także wymianą literatury. Prawie wszystkie publikacje muzealne ukazują się w wersji dwujęzycznej: polsko-angielskiej, co umożliwia szerszą dystrybucję, a przede wszystkim odbiór – zrozumienie wydawanych przez Muzeum pozycji.

Zamierzamy także kontynuować zapoczątkowane w tym roku wyjazdy naukowe działu archeologicznego – śladami pradziejowego warzelnictwa. W przyszłym roku planowany jest etap II: Serbia, Bośnia i Hercegowina. Cel: zapoznanie się z materiałami z obszarów źródełowych kultur neolitycznych, upowszechniających w Europie środkowej warzelnictwo soli (zbiory muzeów i instytucji naukowych, rezerваты archeologiczne, stanowiska). Konieczne jest to ze względu na prowadzone badania i rzetelne opracowania zbiorów własnych MŻKW w zakresie prehistorycznego warzelnictwa.

Ugruntowaniu renomy naszego Muzeum służy organizowanie **Międzynarodowej Konferencji Muzeów Górniczych i Skansenów Podziemnych ICMUM** (International Conference of Mining and Underground Museums), skierowanej do międzynarodowego środowiska praktyków, zarządzających muzeami górniczymi i kopalniami turystycznymi, tak w Europie jak i na innych kontynentach. Zorganizowana w 2018 roku konferencja „ICMUM2018 Wieliczka-Bochnia” przyciągnęła uczestników z 17 państw, a „ICMUM2023 Wieliczka-Zabrze” z 21 państw. Kolejna edycja, przygotowywana wspólnie z Zabytkową Kopalnią Srebra w Tamowskich Górach („**ICMUM 2026 Wieliczka-Tamowskie Góry**”) odbędzie się d dniach 11-14 maja 2026. W Komitecie Honorowym i Naukowym konferencji zasiadają przedstawiciele takich organizacji jak UNESCO, ICOM, ICOMOS, TICCIH i ERIH, profesorowie uczelni technicznych i światowej sławy specjaliści w dziedzinie ochrony dziedzictwa przemysłowego. Patronat honorowy nad wydarzeniem obejmuje Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Prelegentami i uczestnikami konferencji są natomiast praktycy – managerowie muzeów górniczych i kopalń turystycznych, niegdyś wydobywających różnorodne kopaliny. Do uczestnictwa zapraszamy kopalnie

zarówno wielkie, licznie odwiedzane i uhonorowane, jak i te małe, położone na uboczu. Miejsca funkcjonujące na rynku turystycznym od wielu lat, jak i te które dopiero zamierzają uruchomić u siebie turystykę. Kopalnie, w których nadal trwa wydobywanie, jak i te na nowo odkryte po wiekach zapomnienia, odkopywane przez entuzjastów. Zapraszamy również naukowców, zajmujących się historią górnictwa, profesjonalistów w tematyce rewitalizacji wyrobisk górniczych, twórców nowatorskich rozwiązań w zakresie edukacji, rekreacji, lecznictwa i rozrywki w kopalniach i muzeach górniczych.

ICMUM jest obecnie największą międzynarodową konferencją muzeów górniczych na świecie. Jest platformą wymiany informacji i doświadczeń, służącą do wzajemnego poznania się i podzielenia wiedzą praktyczną. Jest też okazją do autopromocji i pochwalenia się swoimi sukcesami na forum fachowców. Bez wątpienia przyczynia się do integracji naszego międzynarodowego środowiska.

W trakcie konferencji staramy się zaprezentować i podkreślić prekursorską rolę Polski w ochronie podziemnego dziedzictwa. Podkreślić na przykład fakt, iż pierwsze rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o uznaniu historycznych kopalń za zabytki zostało wydane już w 1928 roku, obecność już czterech polskich kopalń na Liście Światowego Dziedzictwa UNESCO, czy też to, że „Wieliczka” jest najliczniej odwiedzaną kopalnią turystyczną na świecie (co roku odwiedza ją prawie 2 mln turystów), a w całej Polsce znajduje się ok. 30 obiektów – kopalń i muzeów, udostępnionych zwiedzającym.

Jest to jednak przede wszystkim wydarzenie międzynarodowe i większość prezentacji będzie poświęcona obiektom zagranicznym. Jest dla nas bardzo ważne i czynimy wysiłki, aby na obradach zaprezentowały się kopalnie nie tylko z Europy, ale też z Azji, Ameryki Północnej i Południowej czy Australii. Są duże szanse, że ICMUM2026 przyciągnie uczestników z zupełnie nowych rejonów jak Chiny, Tajwan i Japonia. Kolejna edycja tej konferencji planowana jest natomiast w 2029 roku.

Muzeum, za sprawą swoich szerokich kontaktów międzynarodowych, jest często zapraszane do współorganizacji bądź specjalnego uczestnictwa w konferencjach organizowanych przez inne podmioty. Jednymi z ostatnich przykładów takich wydarzeń są zorganizowane w tym roku: „**V Światowy Kongres Antropologii Soli**” – we współpracy z Instytutem Archeologii Uniwersytetu Rzeszowskiego oraz Uniwersytetem West Alabama/USA, w którym wzięło udział ok. 50 uczestników – specjalistów w zakresie archeologii solnej z całego świata,

„**1st SaltAges Conference**” - we współpracy z Polskim Stowarzyszeniem Górnictwa Solnego i Akademią Górniczo-Hutniczą w Krakowie, w której wzięło udział ok. 50 uczestników – specjalistów w zakresie geologii złóż solnych z całego świata.

W kolejnych latach Muzeum będzie zapewne przyjmować takie prestiżowe zaproszenia, które skutkują nawiązywaniem przyszłościowych kontaktów ze światową klasą specjalistów w zakresie solnictwa i solowarstwa oraz pogłębianiem wiedzy przez pracowników Muzeum – słuchaczy tychże konferencji.

Innym przyszłościowym - wieloletnim projektem autorskim Muzeum jest stworzenie i docelowo certyfikacja w ramach **Cultural Routes of the Council of Europe** –szlaku **“European Salt Heritage Route”**. Nowy szlak kulturowy Europy powstaje we współpracy z

najważniejszymi historycznymi ośrodkami produkcji soli (kopalnie, saliny lądowe i nadmorskie), w celu ich wspólnej promocji turystycznej, krzewienia wiedzy i pogłębiania społecznej świadomości na temat solnego dziedzictwa Europy oraz w celu wspólnego prowadzenia projektów naukowych i kulturalnych. Będzie to pierwszy szlak, którego siedziba znajdzie się w Polsce, w Wieliczce na Zamku Żupnym. Nasze Muzeum jest pomysłodawcą i liderem tego projektu. Deklarację przystąpienia do projektu podpisało 26 ośrodków z 11 krajów europejskich (stało się to podczas zorganizowanego przez Muzeum w Wieliczce Forum Inauguracyjnego Szlaku w czerwcu 2025 roku). Przejawem współpracy w ramach tej inicjatywy są wspomniane wyżej w p. 2) Edukacja imprezy plenerowe „Święto Soli” oraz wspomniane w p.4) Wystawy „wędrownie” wystawy planszowe.

Wybór tego obszaru uzasadniam tym, że współpraca międzynarodowa oraz wzmocnienie pozycji muzeum na arenie międzynarodowej było jednym z najważniejszych założeń mojego programu w czasie obejmowania przeze mnie stanowiska dyrektora Muzeum. Współpraca ta została przeze mnie zbudowana w latach 2016-2025 niemal od zera, a jej skala i rozmach nawet przewyższył moje założenia. Muzeum znajduje się pod tym względem w awangardzie polskich instytucji kultury i jedyny słuszny kierunek na przyszłość, to podtrzymywanie tej działalności na wysokim poziomie, a także zdobywanie nowych kontaktów i nowych doświadczeń w tym zakresie.

CZĘŚĆ SZCZEGÓŁOWA

Zasadniczą częścią Programu działania kandydata na dyrektora są „fiszki” celów szczegółowych.

Kandydat na dyrektora musi sformułować co najmniej jeden cel szczegółowy dla każdego obszaru obowiązkowego i wybranego.

Cele szczegółowe wykraczające poza obowiązkowe i wybrane obszary nie stanowią elementu programu.

Wszystkie cele szczegółowe powinny być również powiązane z wynikającymi z wizji celami ogólnymi.

„Fiszki” celów szczegółowych są podstawą rozliczalności dyrektora, dlatego też w sytuacji zagrożenia ich realizacji lub zasadniczej zmiany warunków działania instytucji dyrektor powinien wystąpić o ich modyfikację (zgodę na dokonanie zmiany we wskaźnikach, usunięcie lub dodanie nowego celu) do 30 września roku poprzedzającego kolejny rok realizacji programu działania (zgodnie z zapisami umowy). Wniosek taki powinien zostać uzasadniony.

Każda z fiszek powinna zostać przedstawiona w następujący sposób i zajmować maksymalnie 1 stronę:

1. Określenie celu

cel powinien być jasny i mierzalny

2. Okres realizacji celu

powinien zawierać się w kadencji dyrektora. Osiągnięcie zakładanych wskaźników badane jest na koniec okresu realizacji.

3. Wskazanie obszaru, do którego odnosi się cel

Zgodnie z wyborem dokonany w części ogólnej

4. Określenie wskaźnika dla realizacji celu

Wskaźnik służy ilościowej prezentacji działań podjętych dla realizacji celu szczegółowego.

5. Określenie wartości początkowej i docelowej wskaźnika

Kandydat na dyrektora powinien wskazać wartość wskaźnika na początku okresu realizacji celu oraz jego wartość docelową na koniec okresu realizacji.

6. Określenie źródła pomiaru

Wskazanie na jakiej podstawie określony zostanie wskaźnik (np. sprawozdawczość instytucji, badanie publiczności, itd.)

7. Finansowanie celu

Wskazanie, czy realizacja celu będzie pociągła konieczność zmian w dotacji podmiotowej; uzyskania dotacji celowych; uzyskania środków zewnętrznych; Wartość powinna zostać oszacowana w zł (na etapie oceny programu kandydata na dyrektora będzie weryfikowana przez Ministerstwo).

8. Sposób komunikowania / promowania celu

Opis w jaki sposób działania w danym celu szczegółowym będą komunikowane na zewnątrz

1. Określenie celu
Aktywizacja społeczna. Budowanie pozytywnych relacji ze społecznością lokalną i sympatykami Muzeum poprzez organizowanie średnio 10 spotkań w roku, celem poinformowania o tym, co się dzieje w Muzeum, wysłuchania propozycji. Prelekcje tematyczne prowadzone przez pracowników Muzeum.
2. Okres realizacji celu
2026-2030
3. Wskazanie obszaru, do którego odnosi się cel
Obszar 1 Społeczeństwo
4. Określenie wskaźnika dla realizacji celu
Liczba spotkań organizowanych w Muzeum
5. Określenie wartości początkowej i docelowej wskaźnika
10 spotkań w ciągu każdego roku czyli realizacja 50 spotkań na przestrzeni 5 lat.
6. Określenie źródła pomiaru
Sprawozdania do MKiDN
7. Finansowanie celu
W ramach dotacji podmiotowej oraz środków własnych.
8. Sposób komunikowania / promowania celu
Bezpośrednie informacje do lokalnych stowarzyszeń, ogłoszenia wydarzeń na stronie internetowej Muzeum, w muzealnych mediach społecznościowych i w „Gazecie muzealnej”, ukazującej się w lokalnym miesięczniku „Panorama Powiatu Wielickiego”

1. Określenie celu Święto soli – masowa impreza plenerowa, organizowana na terenie Muzeum. Edukująca poprzez prezentację dawnych rzemiosł związanych z produkcją i handlem solą oraz górnictwem. Edukacja poprzez zabawę i formę konkursów edukacyjnych.
2. Okres realizacji celu Raz w roku w okresie 2026-30
3. Wskazanie obszaru, do którego odnosi się cel Obszar 2 Edukacja
4. Określenie wskaźnika dla realizacji celu Ilość zrealizowanych świąt na przestrzeni 2026-30
5. Określenie wartości początkowej i docelowej wskaźnika 1 rocznie czyli 5 imprez
6. Określenie źródła pomiaru Sprawozdania do MKiDN
7. Finansowanie celu W ramach dotacji podmiotowej oraz środków własnych.
8. Sposób komunikowania / promowania celu Media -radio, prasa, plakaty, strona internetowa, media społecznościowe

1. Określenie celu Podnoszenie kompetencji pracowników (25-30 osób każdorazowo) poprzez wyjazdy szkoleniowe do kopalń turystycznych i muzeów górniczych, celem zdobywania wiedzy, porównania doświadczeń, inspiracji
2. Okres realizacji celu 2026-30
3. Wskazanie obszaru, do którego odnosi się cel Obszar 3 Zarządzanie instytucją powiązany z celem Obszaru 16 Współpraca międzynarodowa
4. Określenie wskaźnika dla realizacji celu Ilość zrealizowanych szkoleń
5. Określenie wartości początkowej i docelowej wskaźnika 1 szkolenie rocznie czyli 5 w latach 2026-30
6. Określenie źródła pomiaru Sprawozdania do MKiDN
7. Finansowanie celu Środki własne
8. Sposób komunikowania / promowania celu Komunikacja wewnętrzna

1. Określenie celu Nowa wystawa stała „Solny klejnot w koronie”
2. Okres realizacji celu 2026-2029
3. Wskazanie obszaru, do którego odnosi się cel Obszar 4 Wystawy powiązany z celem Obszaru 6 Inwestycje
4. Określenie wskaźnika dla realizacji celu Realizacja
5. Określenie wartości początkowej i docelowej wskaźnika Realizacja
6. Określenie źródła pomiaru Sprawozdania do MKiDN
7. Finansowanie celu Określone w ramach umowy z MKiDN na realizację projektu w ramach FEnIKS
8. Sposób komunikowania / promowania celu Strona internetowa Muzeum, media społecznościowe , prasa, plakaty, tablice informacyjne

1. Określenie celu W ramach realizacji wystawy stałej na Zamku Żupnym, planowana jest konserwacja zabezpieczająca ok. 15 obrazów, przedstawiających znamienite osobistości związane z historią i zarządem kopalni soli oraz miasta. Założeniem prac, które mają polegać m.in. na oczyszczaniu, zabezpieczaniu, poprawie naciągu płótna, jest przywrócenie i utrwalenie estetycznych walorów eksponatów.
2. Okres realizacji celu 2026-2027
3. Wskazanie obszaru, do którego odnosi się cel Obszar 5 Zarządzanie zbiorami, powiązany z celem obszaru 4 Wystawy
4. Określenie wskaźnika dla realizacji celu Przeprowadzenie konserwacji
5. Określenie wartości początkowej i docelowej wskaźnika Zakonserwowanie 15 obrazów
6. Określenie źródła pomiaru Sprawozdania do MKiDN
7. Finansowanie celu Dotacja podmiotowa, środki własne
8. Sposób komunikowania / promowania celu Przy okazji promowania wystawy

1. Określenie celu Inwestycja – remont Zamku Środkowego i Południowego, dokończenie projektu „Modernizacja kompleksu zamkowego Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka”
2. Okres realizacji celu 2026-2028
3. Wskazanie obszaru, do którego odnosi się cel Obszar 6 Inwestycje powiązany z Obszarami: 4 Wystawy i 5 Zarządzanie instytucją
4. Określenie wskaźnika dla realizacji celu Odbiór budowlany
5. Określenie wartości początkowej i docelowej wskaźnika 1 remont
6. Określenie źródła pomiaru Sprawozdania do MKiDN
7. Finansowanie celu Określone w ramach umowy z MKiDN na realizację projektu w ramach FEnIKS
8. Sposób komunikowania / promowania celu Powiązane z promocją nowej wystawy stałej. Strona internetowa Muzeum, media społecznościowe , prasa, plakaty, tablice informacyjne

1. Określenie celu Ugruntowanie międzynarodowej pozycji MŻKW –organizacja w cyklu 3-letnim konferencji ICMUM
2. Okres realizacji celu Konferencje w 2026 i 2029 roku
3. Wskazanie obszaru, do którego odnosi się cel Obszar 16 Współpraca międzynarodowa
4. Określenie wskaźnika dla realizacji celu Ilość konferencji
5. Określenie wartości początkowej i docelowej wskaźnika Dwie Konferencje: w 2026 i 2029
6. Określenie źródła pomiaru Sprawozdania do MKiDN
7. Finansowanie celu Środki własne, środki współorganizatorów, dotacja celowa z MKiDN, opłaty konferencyjne uczestników, ewentualnie środki pozyskane od sponsorów
8. Sposób komunikowania / promowania celu Kierowane zaproszenia, akcje mailingowe i wysyłka Conference Proceedings do muzeów górniczych i kopalń turystycznych, komunikaty na branżowych konferencjach, strony internetowe branżowych organizacji, strona internetowa i portal społecznościowy Muzeum, artykuły w prasie i internecie

